

บทที่ 1

บทนำ

พิษสามารถปลูกและเจริญเติบโตได้ดีในทุกภาคของประเทศไทยและปลูกได้ตลอดทั้งปี แหล่งปลูกพิษที่สำคัญในประเทศไทยอยู่ทางภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พิษที่นิยมปลูกได้แก่ พิษขี้หนู พิษมันหรือพิษชี้ฟ้า พิษหยวกและพิษยกหรือพิษหวาน เป็นต้น ปัจจุบันความต้องการผลผลิตพิษทั้งในรูปพิษสดและพิษแห้งค่อนข้างสูง (ศศิธร, 2545)

มะเขือเทศมีแหล่งผลิตที่สำคัญในประเทศไทยอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ปลูกมากที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปางและเชียงราย มะเขือเทศที่นิยมปลูก ได้แก่ พันธุ์สีดา พันธุ์โรมาเรดเพร์ เป็นต้น (ไฉน, 2535)

การปลูกพิษและมะเขือเทศในภาคเหนือนั้น ให้ผลผลิตสูงและมีคุณภาพดีในช่วงฤดูหนาว ถึงแม้จะมีสภาพอากาศที่เหมาะสมสำหรับการปลูกในแต่ละฤดูกาลต่างๆ แต่กลับมีสภาพความชื้นในอากาศ สูงจึงทำให้เกิดโรคกับพิษและมะเขือเทศค่อนข้างรุนแรง โรคของพิษและมะเขือเทศที่มักพบในแปลงปลูก คือ โรคใบขาดที่มีสาเหตุจากเชื้อรา *Alternaria sp.* และโรคเห็บที่มีสาเหตุมาจากเชื้อรา *Fusarium oxysporum* โดยเฉพาะแปลงที่ปลูกพิษชำในบริเวณเดินหรือปลูกพิษพันธุ์อ่อนแอต่อโรค (ศักดิ์, 2537) ในการป้องกันกำจัดโรคพิษโดยการนิยมใช้สารเคมี ซึ่งสารเคมีเหล่านี้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อตัวเกษตรกรผู้ใช้ พนสารพิษตกค้างอยู่ในผลผลิตที่จะเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค เกิดผลผลกระทบต่อการค้าระหว่างประเทศในกรณีของการแปรรูปเพื่อการส่งออก ตลอดจนเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ และสภาพแวดล้อม (สืบศักดิ์, 2540)

ในปัจจุบันการควบคุมโรคพิษโดยชีววิธี (biological control) นำมาใช้เพื่อลดปัญหาและอันตรายจากการใช้สารเคมี โดยการใช้สิ่งมีชีวิตชนิดเดียวหรือมากกว่าหนึ่งชนิดเพื่อควบคุมเชื้อสาเหตุ โรคพิษโดยวิธีธรรมชาติ เช่น การใช้เชื้อจุลทรรศน์ปฎิปักษ์ จุลทรรศน์ยอนໂດໄไฟท์ ที่มีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญของเชื้อสาเหตุโรคพิษ (นิตยา และสายสมร, 2543)

ออกติดโน้มซึ่งเป็นแบคทีเรียแกรมบวก อาศัยอยู่ในคินบริเวณรอบ ๆ รากพิษ มีลักษณะการดำรงชีวิตแบบ saprophyte หรืออาจพบอยู่ภายในต้นพิษในลักษณะเป็นเยื่อโคล่าไฟท์ สามารถผลิตเยื่อไซม์และสารปฏิชีวะต่าง ๆ เพื่อกระดับให้พิษมีความแข็งแรงด้านทานต่อโรคและแมลงได้ดีขึ้น อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญต่อการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุช่วยให้คินมีความอุดมสมบูรณ์ (Boudjella et al., 2006)

เชื้อรา *Trichoderma harzianum* เป็นเชื้อราที่มีลักษณะการดำรงชีวิตแบบ saprophyte พนในคินที่มีความอุดมสมบูรณ์ เชื้อรา *T. harzianum* เป็นปฏิปักษ์กับเชื้อสาเหตุโรคพืชหลายชนิดโดยเฉพาะเชื้อราสาเหตุโรคพืชในคิน สามารถผลิตสารปฏิชีวนะ สารพิษและเอนไซม์ นอกจากนี้ยังพบว่าสามารถขัดกันได้ด้วยพืชมีความต้านทานต่อโรคและผลิตสารช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตให้แก่ต้นพืช (Cook and Baker, 1983)

การทำวิจัยครั้งนี้ได้สำรวจและเก็บรวบรวมเชื้อเออนโคไฟท์ติก ออกติโน ไนซีสต์ จากดินพริกและมะเขือเทศจากพื้นที่ปลูกต่าง ๆ ทั้งพื้นที่ร่วนและที่สูง เพื่อให้ได้เชื้อที่สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในการควบคุมโรคใบจุดที่มีสาเหตุจากเชื้อรา *Alternaria* sp. และโรคเหี่ยวที่มีสาเหตุมาจากการเชื้อรา *F. oxysporum* ที่เกิดขึ้นกับพริกและมะเขือเทศ รวมทั้งการใช้เชื้อออกติโนไนซีสต์ร่วมกับเชื้อรา *T. harzianum* ที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมเชื้อราในคิน เมื่องจากสภาพแวดล้อมและชนิดของพืชมีผลต่อชนิดของเชื้อจุลินทรีย์ จึงได้ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของเชื้อเออนโคไฟท์ติก ออกติโน ไนซีสต์ ที่แยกมาจากแหล่งต่าง ๆ และชนิดพืชที่แตกต่างกัน โดยอาศัยเทคนิคทางชีวโมเลกุล คือ เทคนิค PCR-RFLP เพื่อการจำแนกเชื้อได้ถูกต้องแม่นยำและรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งได้ทำการคัดเลือกและทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อเออนโคไฟท์ติก ออกติโน ไนซีสต์ ใน การควบคุมโรคใบจุดและโรคเหี่ยวของพริกและมะเขือเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเชื้อให้สามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในทุกพื้นที่ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. สำรวจและจัดจำแนกชนิดของเชื้อเอ็นโคไฟท์ติก แอคติโนไนซีสต์ ที่แยกได้จากส่วนต่าง ๆ ของดันพริกและมะเขือเทศ ที่ปลูกในพื้นที่ร่วนและพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่
2. คัดเลือกและทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อเอ็นโคไฟท์ติก แอคติโนไนซีสต์ที่แยกได้ และเชื้อรา *T. hazianum* ในการควบคุมโรคใบจุดและโรคเหี่ยวของพริกและมะเขือเทศ
3. วิเคราะห์หาความใกล้เคียงของความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของเชื้อเอ็นโคไฟท์ติก แอคติโนไนซีสต์ ที่แยกได้จากดันพริกและมะเขือเทศที่ปลูกในพื้นที่ต่าง ๆ โดยใช้เทคนิค PCR-RFLP